

ROMEO A JULIE

LEDĚN – BŘEZEN 2025

divadlofxšaldy

POJEĎTE S NÁMI DO DIVADLA F. X. ŠALDY

Vážení diváci,

Divadlo F. X. Šaldy v Liberci si pro vás připravilo jedinečnou možnost, jak si užít divadelní představení bez starostí s dopravou! Chceme vám přiblížit kulturní zážitek a umožnit navštívit naše představení i těm z vás, pro které je obtížné se po jejich skončení vrátet domů. Proto jsme pro diváky z obcí Libereckého kraje zavedli svozy do divadla a zpět po představení.

Tato služba vám umožní:

- vychutnat si představení naplno bez starostí, jak se dostanete domů
- zapomenout na problémy s parkováním
- a dokonce si během pauzy třeba dát skleničku sektu a užít si večer bez kompromisů

Pro více informací o nabídce představení nás neváhejte kontaktovat na e-mailu sokolova@saldovo-divadlo.cz nebo telefonicky na čísle +420 606 500 600

Těšíme se na vás a věříme, že s naší novou službou budete moci zažít kouzlo divadla ještě pohodlněji!

SAVE THE DATE

25.–26. 4. 2025 | MALÉ DIVADLO

PODĚKOVÁNÍ
PARTNERŮM
DIVADLA

Mediační partneři

Zřizovatelem Divadla F. X. Šaldy je statutární město Liberec. Umělecká činnost divadla se uskutečňuje také za finanční podpory Libereckého kraje a Ministerstva kultury ČR. XAVER, tříměsíčník, číslo 1/25, náklad 2 600 ks, místo vydání: Liberec, evidenční číslo: MK ČR E 22907 | Vydává Divadlo F. X. Šaldy, Liberec, příspěvková organizace, Zhořelcká 344/5, 460 01 Liberec, IČ 00083143 | Šéfredaktorka: Petra Stolin Froese | Redakce: Lenka Chválová, Barbora Svobodová, Jiří Janků, Tereza Konývka Frýbertová | foto na titulce: Kryštof Susa
Předplatné na celý rok: odd. předplatného v budově Šaldova divadla, tel.: 485 107 836, e-mail: předplatne@saldovo-divadlo.cz. Otevřeno pondělí až pátek 8.30–11.00, 13.00–15.30. V měsících květen, červen a září je v úterý prodloužena otevírací doba do 17.00. | Vstupenky: pokladna otevřena úterý až pátek 12.00–18.00 a vždy hodinu před začátkem představení, tel.: 485 101 523, e-mail: pokladna@saldovo-divadlo.cz. Vstupenky je možné zakoupit i na www.saldovo-divadlo.cz/program, evstupenka.cz a v městském informačním centru. Další informace získáte na www.saldovo-divadlo.cz, e-mail: info@saldovo-divadlo.cz. **Ohodnoťte naše představení na portále www.i-divadlo.cz.**

Vážení diváci,
při psaní těchto řádků si víc než kdy jindy uvědomuji, že divadelní rok ubíhá rychleji než ten kalendářní. Divadelní náměstí jako bychom stavěli a bourali včera, sezónu **NAVZDORY** spustili před pár dny. A „navzdory“ tomuto pocitu jsme Vám od začátku září představili několik premiérových titulů, odehráli desítky představení. Dovolte mi proto poděkovat všem kolegyním a kolegům, kteří pro **DFXŠ** pracují. Všem umělcům, ale i těm, kteří tvoří život za oponou. Ať už vyrábějí kostýmy, staví scénu nebo plánují složitý divadelní provoz či oblékají a češou ty, kteří libereckému divadlu zasvětili svůj talent. Děkuji Vám, milí kolegové a kolegyně, za to, že je pro Vás divák stále to nejcennější, že stále věříte v divadelní poslání. Protože jen díky tomu do nás diváci mohou vkládat svoji důvěru a jen díky tomu jsme a stále budeme „dům zázraků“.

Vy všichni, jichž se onen divadelní zázrak dotýká: Mějte krásný nový rok 2025, buďte šťastní!

My jsme, když máme vás!

S úctou,

LINDA HEJLOVÁ KEPRTOVÁ

SLOVO ŠÉFREDAKTORKY
PETRA STOLÍN FROESE

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,
vítám Vás u dalšího vydání našeho divadelního časopisu, ve kterém se společně ponoříme do fascinujícího světa divadla. Divadlo, to není jen umění slova a pohybu na jevišti, ale především hluboký zážitek, který nabízí jedinečnou příležitost prožívat, bavit se a zamýšlet se.

Přemýšlet. Divadlo nás nutí přemýšlet o světě kolem nás, o našich hodnotách a postojích. Divadlo provokuje, klade otázky a někdy poskytuje odpovědi a skrze dramatické příběhy otevírá prostor pro reflexi a diskuzi.

Prožívat. Divadlo je místem, kde se setkávají lidské příběhy, emoce a osudy. Každé představení je unikátní, vtahuje nás do světa postav, jejich radostí, strachů a tužeb. V temnotě hlediště cítíme, jak nás příběhy na jevišti zasahují, jak se stáváme součástí děje.

Bavit se. Divadlo je také zdrojem radosti a zábavy. Nabízí únik z každodenní reality, příležitost uvolnit se a zapomenout na starosti všedního dne. Komédie či muzikály přinášejí lehkost a potěšení.

Divadlo je tedy nejen uměním, ale i posláním. Je cestou k hlubšímu pochopení sebe sama a světa kolem nás. V tomto čísle časopisu **XAVER** Vám představíme tři nové tituly, které tyto úkoly naplňují – nutí nás prožívat, bavit se a přemýšlet. Přeji Vám inspirativní čtení.

PLES V DIVADLE

... když jeviště se roztančí

sobota 18. ledna 2025

NOC DIVADEL

sobota 29. 3. 2025 | v Šaldově i v Malém divadle

NA JEDNO S HUDEBNÍM ŘEDITELEM

Setkání s dirigentem Zbyňkem Müllerem nad Giordanovou operou Andrea Chénier.

středa 12. 3. 2025 | 17.00 | kavárna ve foyer MD

sledujte nás na sociálních sítích

Divadlo F. X. Šaldy Liberec
Malé divadlo

divadlofxsaldy
maledivadlo_dfxs

Divadlo F. X. Šaldy Liberec

Podcast DFXŠ

HRSTKA

ČINOHRA

SAMUEL D. HUNTER: HRSTKA

ČESKÁ PREMIÉRA AMERICKÉ KOMEDIE O LIDSKÉ
TOUZE HLEDAT A SDÍLET SMYSL ŽIVOTA

Laskavá vztahová komedie **o každodenním zápasu s osamělostí** se odehrává na přelomu milénia a vychází z poctivé americké tradice psychologicky propracovaného dramatu. Stárnoucí řidič kamionu se po pár letech zjeví v redakci časopisu, jež založil. Odešel bez vysvětlení, aby kdesi **v pustinách dálnic** zachránil své přátele před osaměním. Redakci zatím udržuje při životě jeho partnerka s dvacetiletým synem jejich přítele a návrat quijotovského snílka jim oběma přináší **nezodpovězené otázky** a nečekané výzvy. Tři hrdiny tohoto zápasu o smysl života ztvární Martin Stránský, Jana Hejret Vojtková a Matěj Neubauer, čerstvý absolvent Janáčkovy konzervatoře v Ostravě.

Dramaturgie hru vybrala ze žhavých novinek světové dramatiky a přímo pro činohru DFXŠ ji přeložil režisér **Šimon Dominik**, kterého liberecké publikum dobře zná z jeho úspěšného působení na postu uměleckého šéfa souboru. Současným světovým dramatem se soustavně zabývá, ať už se svým pražským Divadlem NaHraně nebo třeba v Činoherním klubu či v Divadle na Vinohradech.

Samuel D. Hunter (1981) je oceňovaný newyorský autor, jehož komedie se již dočkaly i televizních a filmových adaptací. Pochází z malého města, odkud také čerpá námět pro svou hru *Hrstka*, v níž dvě generace poctivě hledají smysl tvořivé práce v životě člověka a v okamžiku bilancování na životní křižovatce také odvahu k zásadnímu rozhodnutí. Kladou si věčnou čechovovskou otázku: **není ten pravý život někde jinde?**

REŽIE: ŠIMON DOMINIK

PREMIÉRA: 24. ledna 2025 v Malém divadle

ZAVOLAL MI A ŘÍKAL, ŽE STOJÍ NA ODPOČÍVADLE — A ŽE NEVIDÍ
ŽÁDNÝ OBLIČEJE. ŽE KOUKÁ NA LIDI, SNAŽÍ SE SPATŘIT JEJICH TVÁŘ
— ALE ŽE NIC NEVIDÍ.

ROZHOVOR

I když už v Praze chodíš v tričku, nezapomeň na péřovku!

Rozhovor s režisérem Šimonem Dominikem

Šimona Dominika (1981) není třeba libereckému divadelnímu publiku dlouze představovat. Poprvé se pod Ještědem představil jako hostující režisér v červnu 2015 inscenací hry Karla Steigerwalda *Cena facky*. V dubnu následujícího roku převzal po Ivanu Rajmontovi funkci uměleckého šéfa činohry. Jeho první inscenací v libereckém angažmá byl *Absolvent*, adaptace známého oscarového filmu z roku 1967, s Jakubem Albrechtem a Karolínou Baranovou v hlavních rolích. V červnu 2021 tu vytvořil kabaret *Semafor*, komedii roku 2021 (na GRAND Festivalu smíchu sklidila hlavní cenu, Cenu odborné poroty i cenu Komédie diváků). 24. ledna se můžeme těšit na jeho nejnovější inscenaci, českou premiéru současné americké komedie *Hrstka* Samuela D. Huntera.

Pět let, dvanáct inscenací, to je hezký kus života. Na co všechno se do Liberce těšíš?

Na lidi. Na herce, které mám rád a se kterými rád pracuju. I když nebudu mít na jevišti všechny své blízké, na to má Hrstka příliš komorní obsazení. A samozřejmě i na lidi v zákulisí. Pět let už je dlouhá doba na vytvoření vazeb, které trvají, i když na dálku.

A na něco mimo zdi divadla?

Na pohled na Ještěd. Ten se neokouká a chybí mi, měl jsem ho před očima každé ráno, když jsem na pavlači zamykal byt, a podle toho výhledu jsem odhadoval počasí...

Místo – činnost – jídlo – cokoli, co pro Tebe znamená žití v Liberci?

Čaj v Kafe Kytka. Houska s čímsi, lépe nevědět, na glajše na přehradě (glajcha – tradiční herecká oslava završující práci na inscenaci po generádkách, den před premiérou - pozn. redakce). Cedulka na dveřích pražského bytu: i když už v Praze chodíš v tričku, nezapomeň na péřovku.

Jací jsou v Liberci lidé? Pohledem rozeného Pražana, který se libereckému souboru dostal pod kůži? Je v nás tady ten sever nějak zapsaný? A v povaze souboru?

Těžká otázka. Nechci generalizovat, ale připadá mi, že jsou lidé na severu uzavřenější, trvá déle, než k nim člověk pronikne, než se sblíží. Tuhle odpověď píšu na štaci ve Zlíně, kde je většina lidí nápadně přátelských, vřelých. Je to klišé, ale zároveň i pravda. Tady se s vámi dá do přátelské řeči už pan vrátný. Na zkouškách herci intuitivně volí měkčí polohy, procítěné, lyrické, smutné. Když pak večer na představení vidím, s jakou přirozeností do struktury celku zapojují folklorní prvky, vzpomínám, jak jsme v Liberci v mé první inscenaci, v Ceně facky, moravský folklor potlačili a zvýraznili Steigerwaldův ironický škleb, zatímco v Uherském Hradišti to se stejnou hrou udělali úplně naopak. Náš posun výkladu už tehdy asi vycházel z pocitu, jakým působí ovzduší souboru pod Ještědem.

Jak se to projevuje ve stylu herectví? Režíruješ napříč republikou, má pro Tebe liberecká činohra nějakou osobitou tvář?

V herectví samotném tu vnímám určitou ráznost a schopnost přirozeného odstupu. Když si zase vypomůžu Zlínem, tady mají sklon k lyrismu a do ostřejších, cyničtějších poloh musím kolegy víc směřovat. V Liberci by to většinou bylo naopak: k lyrice se nechají přemluvit, ale první řešení to pro ně nebývá. Obecně se dá říct, že liberecká činohra má dlouhodobě vypěstovaný a rozvíjený cit pro psychologické herectví a opírá se o mnoho výrazných hereckých osobností, jejichž počet by jí mohlo závidět snad každé z divadel mimo velká centra.

Co se ti vybaví jako první při vyslovení jména Martin Stránský?

Brašnička na tabák. Herec, který chyběl na mé vůbec první zkoušce v Liberci, přišel až druhý den a trochu se mě stranil, myslím, že se bál, že se zlobím, že přišel o zahajovací čtenou zkoušku. I tykání přišlo nějak později než s ostatními. Prostě se potkali dva trochu ostýchaví lidé... nakonec ale nechyběl v žádné z mých libereckých inscenací. Kromě Absolventa, kde se ale objevil aspoň jako záskok. Kamarád.

Vytvořil s Tebou třeba slepého veterána v Norénově *Válce*, zoufalého principála Henslowa v *Zamilovaném Shakespearovi*, doktora Wangela v Ibsenově *Paní z moře* nebo Jiřího Šlitra i Jiřího Voskovce v *Semaforu*. Jaké téma pro Martina nacházíš v Hunterově *Hrstce*?

*Jako Erik Wangel v *Paní z moře* opravdu statečně čelil příchodu záhadného cizince s tajemstvím z minulosti, a tak myslím, že si Martin sám taky zaslouží roli záhadného cizince s tajemstvím z minulosti.*

A Co tě první napadne, když se řekne Jana Hejret Vojtková?

Zkoušení Války. Složitá role, do které se Jana doslova zažrala, každý den se posouvala kupředu, trpěla, protože spousta toho, co musela hrát, bylo v rozporu s jejími hodnotami, přela se o výběr hereckých prostředků, které měly být jiné, než po ní běžně režiséři žádali, ale nakonec vždycky uvěřila, že spolu jdeme správnou cestou. A zbytek je historie, jak praví jedno z nejklišovatějších klišé.

Také se znáte už od *Ceny facky*, kromě drsné matky v Norénově *Válce* byla také Tvou šílenou *Paní Prenticeovou* v Ortonově komedii *Klíčovou dírkou*, indiánkou Johnnou v dramatu *Srpen v zemi indiánů*, bláznivou milenkou v *Bibci k večeri* nebo „agentkou“ Horvátovou ve *Společenstvu vlastníků*. A jakou postavu ztvární v *Hrstce*? V čem je Janě blízká?

Myslím, že má podobně buldočí povahu, že když se pro něco rozhodne, jde si za tím a neuhne, ať jí do cesty padá cokoli.

MUZIKÁL O TOUZE ŽÍT JINAK

„Pouť bude dlouhá, však cíl čeká nás nádherný.
Najdem si místo, kde můžeme spolu být.
Krásně a svobodně tam budem žít jednou.
Najdem si místo, kde nás lidé zlí nenajdou.“
(Arthur Laurents, Stephen Sondheim, Leonard Bernstein:
West Side Story, v překladu Jiřího Joska)

Tak společně zpívají Maria a Tony, zamilovaní blázni, kteří nechťejí vidět svět Žraloků a Tryskáčů, *plný predsudků, nesvobody, zloby a násilí*, v němž jsou základní morální hodnoty kvůli všeobjímající nenávisti soustavně narušovány. Oba milenci jsou však jeho nedílnou součástí, ale *odmítají žít* podle pravidel pramenících z nevraživosti. Čím více je jejich touha žít jinak omezovaná, tím intenzivněji ji pocítují a naléhavěji prosazují. Svou lásku vnímají zcela přirozeně jako jedinou cestu pryč ze světa nenávisti.

Jedním z mnoha důvodů, proč je muzikál *West Side Story* tolik oslňující i několik desítek let po svém vzniku, může být fakt, že se tvůrcům **Arthurovi Laurentsovi** (libreto), **Stephenovi Sondheimovi** (texty), **Jerome Robbinsovi** (choreografie) a skladateli **Leonardovi Bernsteinovi** podařilo díky důmyslně promyšleným charakterům a průkopnickému propojení tance a hudby vytvořit plastický obraz části tehdejší společnosti a přetavit ho do podoby sociálního dramatu. Každá z postav se vypjatě pohybuje mezi realitou, kterou *musí* žít, a představou, kterou *chce* žít. Všichni bytostně touží po něčem, o čem jsou přesvědčeni, že je nezbytnou podmínkou pro jejich spokojený život, který (prozatím?) nemají. Jejich cílem není žít apriori odlišně, jejich záměrem je žít ve shodě se svým autentickým já.

Díky širokému spektru charakterů tak divák vždy najde jevištní obraz člověka, jemuž může porozumět a s nímž může soucítit. Bernardo, Portorikánc z party Žraloků, chce být dobrým mužem Anitě, respektovaným vůdcem komunity a Mariiným laskavým a svědomitým starším bratrem. Riff potřebuje cítit přátelskou podporu Tonyho proto, aby z jeho síly mohl sám růst. Anita si přeje žít klidně a lehce bez přílišné zatěžujících starostí. Maria a Tony chtějí prožívat svou lásku. V příběhu z New Yorku se americký sen nikomu z nich nesplní.
Po čem toužíte vy? A má smysl doufat?

REŽIE: LINDA HEJLOVÁ KEPRTOVÁ
HUDEBNÍ NASTUDOVÁNÍ: PAOLO GATTO
CHOREOGRFIE: MICHAL KOVÁČ
PREMIÉRY: 7. a 9. února 2025 v Šaldově divadle

KOLIK TAM ZŮSTALO NÁBOJŮ? ZBYLO I PRO TEBE?
PRO VÁS VŠECHNY? VŠICHNI JSTE HO ZABILI! JÁ TAKY!
A TEĎ MŮŽU ZABÍJET I JÁ! PROTOŽE TEĎ JA NENÁVIDÍM.

V RYTMU TANCE DNEŠNÍ DOBY

Slyšíte rytmus, ostré lusknutí prstů a drzé tóny dechových nástrojů. Smělé kroky a ladné pohyby rukou vyjadřují odvahu, oddanost a nevyhnutelnou hrozbu konfliktu. Vítejte ve *West Side Story*.

Ve světě, kde tanec akceleruje příběh, který vás zaujme, rozbuší srdce a nakonec jej zlomí. Expresivní pohyb v dokonalé harmonii s fenomenální hudbou je klíčovým důvodem, proč sláva muzikálu přetrvává a rezonuje generacemi diváků.

Historicky je *West Side Story* spojen s choreografickým a režijním géniem Jerome Robbinssem, jehož práce byla v padesátých letech průkopnická. Vdechl postavám energii newyorských ulic a zobrazil neokoukaný svět pouličních gangů, kde mistrně propojil klasický balet s jazzovým a moderním tancem. Dílo je postaveno na ohnivě dynamice, agresivním staccatu i lyrických sekvencích. V liberecké úpravě tuto tradici s úctou zachováváme.

Výraznou a sexy pohybovou souhru si bere na starost mladý talentovaný choreograf Michal Kováč, který s umělci přináší svěží pojetí přizpůsobené modernímu publiku. „*West Side Story* má obrovský přesah s dlouhými tanečními pasážemi, takže jako choreograf budu mít velký prostor vyjádřit odlišnosti, odsuzování a celkový boj ve společnosti, který je stále velmi aktuální,“ říká. Tanečníci aktivně formují děj a zesilují jeho emocionální dopad. „Mým úkolem je především splňovat požadavky režisérky a celkové vize, přizpůsobit kroky tanečníkům a hercům, aby vynikly jejich charaktery a zapadaly do celkového konceptu, abychom mohli naše poselství předat dál.“

TEXT: BARBORA SVOBODOVÁ

ROMEO A JULIE VERSUS TONY A MARIA: DVĚ ÉRY, JEDNA TRAGICKÁ LÁSKA

Když se řekne **Romeo a Julie**, okamžitě si představíme příběh nešťastné lásky, který napsal William Shakespeare už na konci **16. století**. *West Side Story* je muzikál z poloviny **20. století**, jehož hlavními hrdiny jsou **Tony a Maria**. Ačkoli od sebe tato dvě díla dělí několik set let, *West Side Story* se velmi silně inspirovala Shakespearovým příběhem. Podobnost mezi těmito dvěma díly je očividná a záměrná.

V obou případech stojí v jádru díla milostný příběh dvou mladých lidí, kteří pocházejí z nepřátelských skupin. U Shakespeara jsou to rodiny **Monteků a Kapuletů**; ve *West Side Story* jsou to gangy **Tryskáči a Žraloci**. Konflikty mezi těmito skupinami jsou hlavní překážkou lásky, kterou si oba páry tajně užívají, i když vědí, že se tím vystavují velkému nebezpečí. Milenci věří, že jejich vztah může překonat hluboko zakořeněnou nenávist, ale jejich optimismus s sebou přináší řadu komplikací. Zásadní rozdíl mezi těmito dvěma díly spočívá v tom, že zatímco Shakespearova tragédie je zasazena do renesanční **Verony**, *West Side Story* se odehrává v 50. letech v **New Yorku**. Místo šlechtických rodů sledujeme napětí mezi Tryskáči, kteří představují bílou dělnickou třídu, a Žraloky, portorickými přistěhovalci. To, co tehdy rezonovalo s publikem, zůstává překvapivě aktuální i dnes. Otázky předsudků, sociálních rozdílů a integrace jsou stále živé. *West Side Story* tak neustále nabízí nový pohled na problémy, které ani po desetiletích nezmizely.

Muzikál vznikl ve chvíli, kdy se Amerika proměňovala. Společnost se otevírala novým myšlenkám, ale zároveň čelila problémům s rasovou segregací a přistěhovalectvím. *West Side Story* nejen odrážela tuto realitu, ale pomáhala divákům lépe pochopit napětí, které bylo součástí jejich každodenního života. Dnes, více než 60 let po premiéře, nás *West Side Story* stále dokáže okouzlit svou dynamikou, hudbou a silným příběhem. Ať už jste fanouškem klasických tragédií nebo muzikálů, je fascinující sledovat, jak se naděje na porozumění a snaha překonat rozdíly prolínají napříč staletími a stále mají co říct o současném světě.

S DRAMATURGYNÍ OPERY A DIRIGENTEM WEST SIDE STORY PAOLEM GATTO O JEDINEČNOSTI BERNSTEINOVA KLENOTU

Dirigent Paolo Gatto pravidelně oslňuje obecenstvo svým hlubokým citem pro precizní interpretaci velkých oper, které velmi často diriguje bez partitury. Nyní pln očekávání u nás poprvé připravuje nejslavnější muzikál všech dob *West Side Story*.

V pátek 7. února nás v Šaldově divadle čeká premiéra slavného muzikálu *West Side Story*. Jak se na zkoušení jako dirigent těšíte?

Těším se moc, protože právě tento kus jsem chtěl vždy nastudovat. Byl to takový můj sen. Příběh je hluboký stejně jako hudba, a tím pro mě *West Side Story* vlastně není muzikál. Muzikál jako žánr až na pár výjimek nemám příliš rád, proto diriguji jen *West Side Story*. Doménou mé tvorby zůstává opera. Ještě jsem ovšem před mnoha lety v Ostravě připravil Urbánkův a Nohavicův muzikál na motivy slavného Shakespearova dramatu *Romeo a Julie* – je to stejný příběh, že?

Ano. Již jste někde tento Bernsteinův klenot dirigoval?

Ne, zde v Liberci to bude moje premiéra.

A proč Vás WSS tolik láká?

Od dětství mě toto Bernsteinovo dílo fascinuje. Nyní je snadné se s čímkoli díky internetu seznámit, ale v minulém století se žilo úplně jinak. Krátké části *West Side Story* jsem nejprve viděl v televizi, pak jsem slyšel nahrávky z audiokazet. Nebylo to tak, že bych se mohl podívat na YouTube a ponořit se do celého muzikálu. Musel jsem po něm pátrat. Měl jsem štěstí, že jsem se setkal s Bernsteinem ve Vídni, když jsem tam studoval. Byl to vždycky můj idol, protože jsem pianista a rovněž jsem – jako on – chtěl dirigovat. Bernstein byl samozřejmě taky skvělý skladatel, ale věděl jsem, že to mým cílem není – každý má zkrátka své.

West Side Story je pro mě moderní jazz opera – velkou inspirací mi je Bernsteinovo nastudování s José Carrerasem, Kiri Te Kanawou a Tatianou Troyanos, protože jeho tempa a způsob práce s hudbou je úplně jiný, než jak to známe z broadwayských divadel. Vše je hlubší a pomalejší. Do hlavních rolí Bernstein záměrně obsadil operní, nikoli muzikálové pěvce. Jeho provedení muzikálu je to, co mě definitivně přesvědčilo, že bych chtěl *West Side Story* nastudovat. V muzikálu jsou slyšet ozvěny americké hudební školy 20. století, do které patří Copland, Gershwin, Barber. Samotný zrod díla nebyl pro Bernsteina jednoduchý – tvořil ho osm let od prvního nápadu do premiéry v roce 1957. Je tak důkazem, že pravé umění se nerodí bez bolesti.

Hudební nastudování *West Side Story* není Vaší první spoluprací s Divadlem F. X. Šaldy, že?

Nejprve jsem dělal *Madama Butterfly*, pak *Rigolleta*, *Bohému*, Myslivečkovovo oratorium *Adam a Eva* a *Trubadúra*.

Jak se Vám tady pracuje?
Úžasné. S chutí.

A čím to je?

Nevím. Asi je to lidmi nebo celkovou konstelací. Například dnes ráno jsme měli po dlouhé době zkoušku k hudebně náročné opěře *Madama Butterfly*, ale všichni se usmívali, měli energii a sílu, hráli a zpívali skvěle. Jde z vás pozitivní energie a s tou se pracuje výborně.

Proč by si obecenstvo nemělo nechat ujít na *West Side Story* v DFXŠ?

Jak jsem zmínil, je to úžasná hudba. Podle mého názoru se jedná o dílo stejně hluboké jako je Shakespearovo drama *Romeo a Julie*. *West Side Story* se jen tváří jako muzikál, protože díky jazzu, který funguje jinak než opera, působí odlehčeněji, ale ve své podstatě svou taneční, mluvenou a pěveckou složkou působí stejně závažně jako opera. Mé krédo je ctít autora bez ohledu na to, jestli je to Verdi, Puccini nebo Bernstein, tedy udělat vše proto, abychom se co nejvíce přiblížili autorově představě. To se samozřejmě nikomu nikdy nepodaří, protože nejsme tak geniální, jako byli sami skladatelé, ale snažím se vždy nastudovat dílo tak, jak je zapsáno. U *West Side Story* je ta výhoda, že máme záznam Bernsteinova hudebního pojetí.

Abych se vrátil k Vaší otázce: Proč by si tedy obecenstvo nemělo nechat ujít *West Side Story*? Zkrátka proto, aby slyšeli Bernsteina, protože za to stojí.

CHARLEYOVA TETA

ČINOHRA

**VIDA, JAK SI MY ŽENY OTOČÍME MUŽE KOLEM PRSTU!
JÁ UŽ SE ANI NEPAMATUJU, ŽE JSEM NĚKDY NEBYL ŽENSKÁ.**

11

NOVINKY NA SCÉNĚ

CHARLEYOVA TETA V MODERNÍM HÁVU:

KLASIKA SE VRACÍ DO ŠALDOVA DIVADLA
PO TŘICETI LETECH

Činoherní soubor DFXŠ připravuje jako svou první premiéru v roce 2025 oblíbenou komedii Jevana Brandona Thomase *Charleyova teta*, která baví diváky po celém světě už více než 100 let. Tato klasika, která poprvé okouzila publikum v roce 1892, je plná situačního humoru, komických převleků a neuvěřitelných záměn, díky nimž se postavy neustále dostávají do bláznivých situací.

Příběh, ve kterém přestarlý student Babbs musí předstírat, že je teta z Brazílie, spustí řetězec nedorozumění a zábavných momentů, které vždy spolehlivě dokáží rozesmát publikum. *Charleyova teta* si díky chytře vystavěné zápletce a svižným dialogům udržuje svou popularitu napříč generacemi. Není to jen obyčejná fraška, ale hra, která se trefuje do lidských slabostí a ukazuje, jak snadno vznikají vášnivé spory a velká nedorozumění.

V Liberci se hra od roku 1945 uváděla dosud dvakrát, v letech 1969 a 1991, půjde tak o její návrat po více než třiceti letech. Režisérka nové inscenace Kateřina Dušková se svým týmem představí divákovi hru v modernějším pojetí a současnějších reáliích. Text, který vychází z překladu Karla Šípka, prošel výraznou úpravou a aktualizací, aby modernější jazyk přiblížil inscenaci všem diváckým generacím.

Všichni věříme, že se podaří připravit svižnou inscenaci plnou originálního britského humoru, která bude novým originálním pohledem na divadelní klasiku. Přejme si, aby nesmrtelný humor *Charleyovy tety* přinesl všem divákům skvělou zábavu, příjemné uvolnění a také pár okamžiků k zamyšlení nad současným světem.

REŽIE: KATEŘINA DUŠKOVÁ
PREMIÉRY: 7. a 9. března 2025

TEXT: JIŘÍ JANKŮ
FOTO: JAN STOLÍN

O ČAJKOVSKÉHO ONĚGINOVI, O SNECH I O TĚŽKOSTECH BYTÍ.

Ivan Krejčí, umělecký šéf Komorní scény Aréna, se do Divadla F. X. Šaldy vrací po šesti letech – nikoli však do činohry, kde v roce 2013 nastudoval Gogolova Revizora a o pět let později Schillerovo drama Úklady a láska, ale do opery, aby se ponořil do hloubek velkého romantického díla Petra Iljiče Čajkovského Evžen Oněgin. Tento žánr ho stále více oslovuje.

V Divadle F. X. Šaldy měla v prosinci premiéru opera *Evžen Oněgin* ve Vašem režijním pojetí. Co Vás na tomto díle přitahuje?

Všichni ho známe ze školních lavic, přesněji řečeno známe většinou jen Taťanin dopis, ale nikdo dál neví, o čem to celé doopravdy je. Vždycky jsem tihnul k ruské dramatice – dělal jsem například všechny Čechovovy hry a Oněgin je velká postava světové literatury, takže je to pro mě výzva. Čajkovský Puškinovo dílo krásně zhudebnil, byť z mého dnešního pohledu příliš romanticky. Už dlouho jsem měl velkou touhu přiblížit Čajkovského *Oněgina* zpátky k Puškinovi. To do jisté míry jde, a do jisté míry nikoli. Otázka tedy je, jakým způsobem do inscenace dostat vlastně i to, o čem se domnívám, že bylo pro Puškina důležité, a co je důležité i pro mě. Tedy ironický pohled na něj i na dobu.

Kým je tedy pro Vás Taťána a kým je pro Vás Oněgin?

Z mého pohledu je Taťána v románu i v opeře jediná jediná postava, která něco opravdu chce, kdežto Oněgin je člověk, který vlaje a je vším znuděn, jenom přežívá. Jako nesmírně zajímavé se mi zdá prozkoumat, co jeho náhlé vzplanutí k Taťaně skutečně znamená. Je to opravdu láska? Touha po něčem, co mu uniká? Taťána najde určitý způsob, jak se s realitou vypořádat (je ale také pravda, že moc jiných možností než se vdát tehdy ženy neměly), jak žít ve světě, který ji obklopuje, a najde své místo. Jde o hledání smyslu života. Nevím, zda-li ho Taťána najde, ale přinejmenším je komplikovaným zrcadlem Oněgina. Nakonec jsme vždy konfrontováni se svými sny. A Táňa snila o velké lásce a chtěla pryč z domu. Dosáhla toho, ale je šťastná? Jde o to být šťastný? Ty samé otázky trápí i nás. Je totiž nesmírně těžké najít své místo v realitě. Každý z nás se sám sebe ptá: co budu dělat, jaký to má smysl, jak se svým krátkým časem, který tady mám, naložím?

Ve své režijní tvorbě se často vracíte k ruské dramatice. Co Vás na ní fascinuje?

Myslím, že mě fascinuje tím, že je v ní obsaženo nejvíce porozumění pro naši bídu. Ta díla se vždy dotýkají něčeho podstatného, je v nich smutek, bolest, je v nich celý svět a hlavně humor! Nejraději mám ten Čechovův a Gogolův. To je strašlivý smích nad tím, jak hloupě žijeme, a zároveň porozumění, proč se to tak děje.

Jádro Vaší režijní tvorby je v činoherních inscenacích, nicméně s inscenováním oper máte také bohaté zkušenosti. V čem je pro Vás operní režie specifická?

Když se v opeře podaří správně vystavět situace a propojí se jevištní dění s hudbou, vznikne nádherná hyperbola, která se projeví v intenzitě diváckého zážitku. To prostě v činohře není. Nikdy nedosáhnete takového účinku, jako když se potká hudba s dramatickou situací. Ten efekt je neuvěřitelný. To je na opeře jedinečné – je to naprosto komplexní divadelní tvorba. To mě na opeře vždycky znovu láká.

***Evžen Oněgin* není první inscenace, kterou jste v Liberci vytvořil. V roce 2013 jste režíroval Gogolova *Revizora* a o pět let později Schillerovo drama *Úklady a láska*. Jak se Vám do Liberce vrací?**

Vracím se rád – je to krásné město. Mám tu spoustu kamarádů a je tady skvělá činohra, kterou znám dobře, a nebojím se říct, že je mimořádná. Operní soubor teprve poznávám, ale pracuje se mi dobře.

Narodil jste se v Opavě a přes Prahu, Uherské Hradiště, Karlovy Vary jste se vrátil do Ostravy. Byla to dlouhá cesta?

Když jsem v devadesátých letech odcházel, vypadalo to, že v Ostravě chcipl pes. Myslel jsem si, že už se tam nikdy nevrátím. Tehdy mi Radovan Lipus říkal: *Nikdy neříkej nikdy*. Odešel jsem na DAMU, pak jsem bloudil po divadlech, v Karlových Varech jsem dal demonstrativně výpověď, abych se nakonec vrátil do Ostravy. Myslel jsem si, že to bude na chvíli, než najdu něco dalšího. Jenže najednou Ostrava měla novou dynamiku, nadechla se a dělalo se tam zajímavé divadlo. Vzápětí jsem dostal nabídku z Arény a najednou jsem měl šanci dělat divadlo svých snů. No a vidíte, jsem v Aréně dvacet let a pořád mě to baví. Zdá se mi, že jsme za tu dobu udělali kus pořádné, nikomu nepotřebné práce.

JÁ PÍŠI VÁM – CO MOHU VÍCE?

Petr Iljič Čajkovskij
EVŽEN ONĚGIN
hudební nastudování | Zbyněk Müller
režie | Ivan Krejčí
premiéry 6. a 8. prosince 2024 | Šaldovo divadlo

Zmínil jste se o divadle Vašich snů. Jak byste takové divadlo popsal?

My jsme zcela vědomě navazovali na to, co dělal Jan Kačer v Činoherním klubu nebo Ivan Rajmont v Ústí nad Labem, možná také proto, že mě oba učili a jejich inscenace byly pro mě iniciační. Navíc děsně nemám rád vymýšlení koncepcí, implementací a podobných věcí, tak jsme si v Aréně řekli, že uděláme inscenaci, ve které zkusíme pojmenovat naši představu o divadle. Byl to tenkrát Čechovův *Racek*, na kterém se nám podařilo definovat inscenační a herecký styl. A tak postupujeme znovu a znovu s každým novým dílem. Je to těžká práce pokaždé nově vstoupit do situací a otevřít je, ale když máte soubor, který to dlouhodobě dělá, najednou se začne objevovat taková lehkost. **Všechno, co má dobré divadlo mít, tam je, ale děje se to jakoby mimochodem.** A to je to, čemu říkáme „šušu“, jak říká jedna moje milovaná herečka z ostravského divadla Aréna.

Viděl jste někdy „šušu“ v operní inscenaci?

Myslím, že tam to funguje jinak. Možná se může v opeře objevit, ale má to jiné parametry, protože v činohře přece jenom pracujete subtilněji. Opera vždy pracuje s větším gestem, je tam orchestr, je to jiné.

Když jste říkal, že v Aréně jste dostal příležitost vybudovat divadlo, které je Vám nejbližší, znamená to, že máte pocit, že jste si svoje režijní sny už splnil?

To nevím. Mám štěstí, že celý život dělám práci, která mě baví, a doufám, že v Aréně ještě dlouho budeme moci promlouvat k publiku o tom, co my všichni žijeme. Takže vše je ještě otevřené a všechny sny se mi ještě nesplnily.

A jaké je téma, ke kterému se chcete dál vyjadřovat?

Celý život vlastně dělám jednu inscenaci, kde se to stále točí dokola. Kromě témat, která visí ve vzduchu, jak říkal Radok, mě vždycky zajímalo, jak porozumět realitě, ve které žijeme, jak v ní najít své místo, jak ji naplnit nějakým smyslem. Tou hlavní otázkou je, jak při vlastní cestě životem přijít o iluze, o které je nutné přijít, ale neztratit ideály nebo sny, které naši cestu formují. Slovy Shakespearova Prospera: *jsme z těžké látky jako naše sny*. Když je zapomeneme, umíráme, rezignujeme.

Jaký je váš odhad „budoucnosti“ – bude divadlo?

Divadlo bude, protože stále bude existovat věc, která je úplně nenahraditelná a na které divadlo stojí, a to je dialog. Dialog je živým sdílením přítomnosti. Když se divadlo dělá pořádně, může dojít ke katarzi, tedy k poznání nejenom skrze intelekt, ale především skrze zážitek, jenž může být i očistný.

Šaldovo divadlo | leden

7. 1. út	PÁNSKÁ ŠATNA ANEB MUŠKETÝŘI V MEXIKU, STUDIO YPSILON – HOST Ypsilonka se vrací ke svému vynálezu totální improvizace.	
8. 1. st	 HLEDÁ SE TENOR [Brad Carroll]	
10. 1. pá	 SNĚHOVÁ KRÁLOVNA [Hans Christian Andersen, Aleš Březina, Marika Mikanová]	K5/5
11. 1. so	 VRAŽDA V ORIENT EXPRESU [Ken Ludwig, Agatha Christie]	Zadáno DP.
12. 1. ne	SNÍDANĚ V DIVADLE Začátek 9.00.	
12. 1. ne	 EVŽEN ONĚGIN [Petr Iljič Čajkovskij]	ON/2
14. 1. út	 MEZI NEBEM A ZEMÍ [Pam Valentine]	K2/5
15. 1. st	 HUBIČKA [Bedřich Smetana]	OB1/2
16. 1. čt	 GAZDINA ROBA [Gabriela Preissová]	
18. 1. so	PLES V DIVADLE ... když jeviště se roztančí K tanci a poslechu hraje Orchestr Ladislava Bareše. Začátek ve 20 h.	
21. 1. út	 EVŽEN ONĚGIN [Petr Iljič Čajkovskij]	OB/3
22. 1. st	 SNĚHOVÁ KRÁLOVNA [Hans Christian Andersen, Aleš Březina, Marika Mikanová]	K3/5
24. 1. pá	HUDBA Z FOYER Začátek v 17 h.	
25. 1. so	 MADAMA BUTTERFLY [Giacomo Puccini]	
29. 1. st	 LIEBEŘEČ [Lenka Chválová, Radovan Lipus]	
30. 1. čt	 ŽELARY [Květa Legátová, Jakub Nvota]	
31. 1. pá	 CYRANO Z BERGERACU [E. Rostand, F. Veverka]	

Malé divadlo | leden

7. 1. út	WORKSHOP: PRÁCE S TRÉMOU, PŘIJÍMAČKY NA NEČISTO I ELIŠKA JANSOVÁ A KOL. Divadelní workshop EFIX klubu pro veřejnost (na jevišti činohry). Začátek v 16 h.	
10. 1. pá	 TARTUFFE [Molière]	
12. 1. ne	MAXIPES FÍK – HOST DIVADLA ROZMANITOSTÍ, POHÁDKA „Za lesem, jak už víme, není domeček, ale rybník...” Začátek v 16 h.	RD/3
16. 1. čt	 KRÁSKA Z LEENANE [Martin McDonagh]	
17. 1. pá	 SVĚTÁCI [V. Blažek, Z. Podskalský, K. Dušková, J. Janků]	
21. 1. út	 KDO SE BOJÍ VIRGINIE WOOLFOVÉ? [Edward Albee]	DERNIÉRA
22. 1. st	 OTEC [Florian Zeller]	Č1/3
24. 1. pá	 HRSTKA [Samuel D. Hunter]	PM/3
26. 1. ne	MALÝ PRINC Představení dětí z baletní školy MALEX. Začátek v 11 h a 16 h.	
27. 1. po	WORKSHOP: PRÁCE S EMOCEMI I ONDŘEJ KOLÍN Divadelní workshop EFIX klubu pro veřejnost (ve zkušebně činohry). Začátek v 16 h.	
28. 1. út	KOMORNÍ KONCERT V MALÉM Věra Kavánová Poláchová (soprán), Josef Žák (housle), Bohuslav Lédl (klavír)	SK bonus
29. 1. st	 TAJEMNÝ PAN ZET [Tomáš Dianiška]	
31. 1. pá	 HRSTKA [Samuel D. Hunter]	K5/6

Zájezdly

2. 1. čt	 Bedřich Smetana: MÁ VLAST Orchestr DFXŠ Dirigent: Zbyněk Müller Jablonec nad Nisou	
9. 1. čt	 BURIAN [Tomáš Dianiška]	Cheb
13. 1. po	 HLEDÁ SE TENOR [Brad Carroll]	Hradec Králové
26. 1. ne	 MEZI NEBEM A ZEMÍ [Pam Valentine]	GRAND Festival Smíchu - Pardubice

Šaldovo divadlo | únor

1. 2. so	 VRAŽDA V ORIENT EXPRESU [Ken Ludwig, Agatha Christie]	
2. 2. ne	 ROMEO A JULIE [William Shakespeare]	Začátek v 16 h.
3. 2. po	HUDBA Z FOYER Začátek v 17 h.	
5. 2. st	 HRA, KTERÁ SE ZVRTLA [Henry Lewis, Jonathan Sayer, Henry Shields]	
7. 2. pá	 WEST SIDE STORY [Leonard Bernstein] Zakázaná láska v nejkoničtějším muzikálu všech dob. 1. PREMIÉRA	PŠ/4
9. 2. ne	SNÍDANĚ V DIVADLE Začátek 9.00.	
9. 2. ne	 WEST SIDE STORY [Leonard Bernstein] Zakázaná láska v nejkoničtějším muzikálu všech dob. 2. PREMIÉRA	PŠ2/4
11. 2. út	 WEST SIDE STORY [Leonard Bernstein] Zakázaná láska v nejkoničtějším muzikálu všech dob.	OB/4
12. 2. st	 WEST SIDE STORY [Leonard Bernstein] Zakázaná láska v nejkoničtějším muzikálu všech dob.	
13. 2. čt	 GAZDINA ROBA [Gabriela Preissová]	Zadáno pro školy. Začátek v 11 h.
14. 2. pá	 NIKOLA ŠUHAJ [Ivan Olbracht, Petr Ulrych]	
16. 2. ne	SNÍDANĚ V DIVADLE Začátek 9.00.	
16. 2. ne	 ADAM A EVA [Josef Mysliveček]	Začátek v 16 h.
18. 2. út	 HRA, KTERÁ SE ZVRTLA [Henry Lewis, Jonathan Sayer, Henry Shields]	
19. 2. st	 SNĚHOVÁ KRÁLOVNA [Hans Christian Andersen, Aleš Březina, Marika Mikanová]	OB1/3
20. 2. čt	SMRT OBCHODNÍHO CESTUJÍCÍHO - HOST MĚSTSKÁ DIVADLA PRAŽSKÁ V hlavních rolích Miroslav Donutil a Zuzana Kronerová.	
21. 2. pá	 EVŽEN ONĚGIN [Petr Iljič Čajkovskij]	K5/7
22. 2. so	 MARIE ANTOINETTA [David Adjmi]	
23. 2. ne	 MAUGLÍ [A. Březina, M. Mikanová, R. Kipling]	Začátek v 16 h.
26. 2. st	 ROMEO A JULIE [William Shakespeare]	K3/6
27. 2. čt	 NABUCCO [Giuseppe Verdi]	
28. 2. pá	 LIEBEŘEČ [Lenka Chválová, Radovan Lipus]	

Malé divadlo | únor

3. 2. po	WORKSHOP: ZÁKLADY HERECTVÍ I VERONIKA JANKŮ Divadelní workshop EFIX klubu pro veřejnost (ve zkušebně činohry). Začátek v 16 h.	
3. 2. po	VYHLÁŠENÍ SPORTOVČŮ ZA ROK 2024 Začátek v 18 h.	
4. 2. út	 SVĚTÁCI [V. Blažek, Z. Podskalský, K. Dušková, J. Janků]	
6. 2. čt	 HRSTKA [Samuel D. Hunter]	Č2/3
11. 2. út	 AUDIENCE [Václav Havel]	Zadáno pro školy. Začátek v 10 h. Beseda s Pamětí národa.
12. 2. st	 KRÁSKA Z LEENANE [Martin McDonagh]	Zadáno pro školy. Začátek v 10 h.
13. 2. čt	 UŽ JE TADY ZAS [Timur Vermes, Matěj Balcar]	
14. 2. pá	 SYLF [Nuria Cazorla García, Antonio Blanco, Herman von Lövenskjold]	
15. 2. so	 BURIAN [Tomáš Dianiška]	
16. 2. ne	 SVĚTÁCI [V. Blažek, Z. Podskalský, K. Dušková, J. Janků]	Začátek v 16 h.
17. 2. po	WORKSHOP: SCÉNOGRAFIE I DAVID JANOŠEK Divadelní workshop EFIX klubu pro veřejnost (ve zkušebně činohry). Začátek v 16 h.	
19. 2. st	 JMÉNO [Matthieu Delaporte, Alexandre de La Patellière]	

20. 2. čt	 TYJÁTR MISTRA PEDRA: NORIMBERSKÁ PANNA [Manuel de Falla, Adolphe Charles Adam]	OB2/3
21. 2. pá	 HRSTKA [Samuel D. Hunter]	Č/3
22. 2. so	 OTEC [Florian Zeller]	
23. 2. ne	 TYJÁTR MISTRA PEDRA: NORIMBERSKÁ PANNA [Manuel de Falla, Adolphe Charles Adam]	ON/3
24. 2. po	 TYJÁTR MISTRA PEDRA: NORIMBERSKÁ PANNA [Manuel de Falla, Adolphe Charles Adam]	Zajištěna tvůrčí dílna s hlídáním dětí. Začátek v 16 h.
25. 2. út	 OTEC [Florian Zeller]	K2/6
27. 2. čt	 TARTUFFE [Molière]	DERNIÉRA
28. 2. pá	 TAJEMNÝ PAN ZET [Tomáš Dianiška]	

Zájezdly

18. 2. út	 ADAM A EVA [Josef Mysliveček]	Festival Praha - Stavovské divadlo
-----------	---	------------------------------------

Šaldovo divadlo | březen

1. 3. so	 ROMEO A JULIE [William Shakespeare]	
2. 3. ne	FILUMENA MARTURANO – HOST [Eduardo De Filippo] Manželství po italsku s dojetím a komikou. V hlavních rolí Simona Stašová a Svatopluk Skopal.	
4. 3. út	 MEZI NEBEM A ZEMÍ [Pam Valentine]	
6. 3. čt	 TRUBADÚR [Giuseppe Verdi]	DERNIÉRA
7. 3. pá	 CHARLEYOVA TETA [Jevan Brandon Thomas]	PŠ/5
8. 3. so	 BOHÉMA [Giacomo Puccini]	
9. 3. ne	 CHARLEYOVA TETA [Jevan Brandon Thomas]	PŠ2/5
11. 3. út	 EVŽEN ONĚGIN [Petr Iljič Čajkovskij]	K2/7
12. 3. st	 CHARLEYOVA TETA [Jevan Brandon Thomas]	Č1/4
15. 3. so	 KONCERT HVĚZD Z METROPOLITNÍ OPERY vybrané scény z opery U. Giordano: Andrea Cheniér orchestr DFXŠ, Luis Chapa, Maida Hundeling, Jiří Rajniš, ml. (Carlo Gérard), dirigent: Zbyněk Müller	SK/3
16. 3. ne	SNÍDANĚ V DIVADLE Začátek 9.00.	
16. 3. ne	 KONCERT HVĚZD Z METROPOLITNÍ OPERY vybrané scény z opery U. Giordano: Andrea Cheniér orchestr DFXŠ, Luis Chapa, Maida Hundeling, Jiří Rajniš, ml., dirigent: Zbyněk Müller Po koncertě setkání členů Divadelního dárcovského klubu a partnerů DFXŠ.	ON/4
17. 3. po	 LIEBEŘEČ [Lenka Chválová, Radovan Lipus]	Zadáno pro školy. Začátek v 11 h.
18. 3. út	 WEST SIDE STORY [Leonard Bernstein] Zakázaná láska v nejkoničtějším muzikálu všech dob.	O/3
19. 3. st	 WEST SIDE STORY [Leonard Bernstein] Zakázaná láska v nejkoničtějším muzikálu všech dob.	
20. 3. čt	 ŽELARY [Květa Legátová, Jakub Nvota]	DERNIÉRA
21. 3. pá	 ROMEO A JULIE [William Shakespeare]	K5/8
22. 3. so	 MADAMA BUTTERFLY [Giacomo Puccini]	
23. 3. ne	 NIKOLA ŠUHAJ [Ivan Olbracht, Petr Ulrych]	Začátek v 16 h. DERNIÉRA

sledujte nás na sociálních sítích

 Divadlo F. X. Šaldy Liberec
Malé divadlo

 divadlofxsaldy
maledivadlo_dfxs

 Divadlo F. X. Šaldy Liberec

 Podcast DFXŠ

Předplatné 2024/25 v prodeji po celý abonentní cyklus. Z ceny předplatného bude odečtena částka za již odehraná představení! Předplatné zakoupíte v ODDĚLENÍ PŘEDPLATNÉHO: pondělí–pátek 8.30–11.00, 13.00–15.30. V měsících květen, červen a září je v úterý prodloužena otevírací doba do 17.00. Oddělení předplatného najdete vedle pokladny Šaldova divadla. Adresa: budova Šaldova divadla – nám. Dr. E. Beneše 22, Liberec 1, E-mail: predplatne@saldovo-divadlo.cz, tel.: 487 377 353. Zřizovatelem Divadla F. X. Šaldy je statutární město Liberec. Umělecká činnost divadla se uskutečňuje za finanční podpory statutárního města Liberec, Libereckého kraje a Ministerstva kultury ČR.

26. 3. st	VEŘEJNÁ GENERÁLKA, NOC DIVADEL OZVĚNA SMETANOVSKÉHO ROKU – KONCERT účinkují: orchestr, sbor a sólisté DFXŠ, dirigent: Zbyněk Müller Zadáno pro školy. Začátek v 10 h.	
27. 3. čt	 HRA, KTERÁ SE ZVRTLA [Henry Lewis, Jonathan Sayer, Henry Shields]	
28. 3. pá	 CHARLEYOVA TETA [Jevan Brandon Thomas]	Č/4
29. 3. so	NOC DIVADEL OZVĚNA SMETANOVSKÉHO ROKU – KONCERT účinkují: orchestr, sbor a sólisté DFXŠ, dirigent: Zbyněk Müller	
31. 3. po	HUDBA Z FOYER Začátek v 17 h.	

Malé divadlo | březen

2. 3. ne	 SVĚTÁCI [V. Blažek, Z. Podskalský, K. Dušková, J. Janků]	Začátek v 16 h.
5. 3. st	 OTEC [Florian Zeller]	K3/7
9. 3. ne	 HRSTKA [Samuel D. Hunter]	
10. 3. po	WORKSHOP: HEREC V POHYBU, TANEC V HERCI I ELIŠKA JANSOVÁ Divadelní workshop EFIX klubu pro veřejnost (ve zkušebně činohry). Začátek v 16 h.	
11. 3. út	 UŽ JE TADY ZAS [Timur Vermes, Matěj Balcar]	
12. 3. st	NA JEDNO S HUDEBNÍM ŘEDITelem Setkání se Zbyňkem Müllerem nad Koncertem hvězd z Metropolitní opery. Začátek v 17 h.	
13. – 16. 3.	ČESKO-POLSKÝ FESTIVAL MLADÉHO DIVADLA JEŠTĚDYVADLO	
18. 3. út	 KRÁSKA Z LEENANE [Martin McDonagh]	
19. 3. st	 HRSTKA [Samuel D. Hunter]	
21. 3. pá	 BRUNDIBÁR [Hans Krása]	Zadáno pro školy. Začátek v 10 h. Beseda s Pamětí národa.
22. 3. so	 BURIAN [Tomáš Dianiška]	
23. 3. ne	 TYJÁTR MISTRA PEDRA: NORIMBERSKÁ PANNA [Manuel de Falla, Adolphe Charles Adam]	RD/4
24. 3. po	 TYJÁTR MISTRA PEDRA: NORIMBERSKÁ PANNA [Manuel de Falla, Adolphe Charles Adam]	Zadáno pro školy. Začátek v 10 h.
24. 3. po	WORKSHOP: V KŮŽI LIBERECKÉHO HERCE (ZÁŽITKOVÝ WORKSHOP) Divadelní workshop EFIX klubu pro veřejnost (jeviště MD). Začátek v 16 h.	
25. 3. út	 HRSTKA [Samuel D. Hunter]	K2/8
26. 3. st	 SVĚTÁCI [V. Blažek, Z. Podskalský, K. Dušková, J. Janků]	
29. 3. so	NOC DIVADEL	
30. 3. ne	 TAJEMNÝ PAN ZET [Tomáš Dianiška]	Začátek v 16 h.

Zájezdly

2. 3. ne	 ZKROCENÍ ZLÉ ŽENY [William Shakespeare, Dmitrij Šostakovič, Marika Mikanová]	Bad Elster
27. 3. čt	 HUBIČKA [Bedřich Smetana]	Dvůr Králové
30. 3. ne	 ADAM A EVA [Josef Mysliveček]	Začátek v 16 h. Skuteč

	POKLADNA DIVADLA tel.: 487 377 351, e-mail: pokladna@saldovo-divadlo.cz
	Rezervace: www.evstupenka.cz. Nejrychlejší nákup vstupenek na kulturu z domova.

Začátky představení, není-li uvedeno jinak, jsou v 19 h. Změna programu vyhrazena.

ROMEO A JULIE

HLUBOKÝ PONOR KATEŘINY DUŠKOVÉ DO NITRA SHAKESPEAROVY IKONICKÉ TRAGÉDIE

ČINOHRA

William Shakespeare, mistr dramatického pera, svým dílem *Romeo a Julie* vtiskl nesmazatelnou stopu do světa literatury a divadla. Příběh se stal nejen ikonou romantické lásky, ale i hlubokou meditací o lidské povaze, osudu a společenských konfliktech.

LÁSKA

V srdci Shakespearova mistrovského díla stojí láska jako absolutní hodnota. Romeo a Julie jsou symbolem citové extáze, která vytěsňuje veškeré překážky, včetně rodinných sporů a společenských norem. Jejich cit, romantický a zároveň tragický, svou intenzitou vede k nevyhnutelnému konci. Shakespeare lásku ukazuje jako tvořivou, ale i destruktivní a tento paradox dodává příběhu hloubku a komplexnost.

STRACH

Dalším klíčovým prvkem tragédie *Romeo a Julie* je všudypřítomný a stísnující strach, který prostupuje celou hrou. Není jen individuální, ale i kolektivní a ovlivňuje rozhodnutí postav. Strach z rodinné zášti a společenského odsouzení působí jako katalyzátor tragických událostí. Shakespeare si klade otázku, zda je osud otázkou hvězd či náhody nebo důsledkem lidských emocí a iracionálních obav.

LIBERECKÁ INSCENACE A JEJÍ VIZUÁLNÍ A EMOCIONÁLNÍ DOPAD

V libereckém Divadle F. X. Šaldy se tato nadčasová tragédie pod vedením režisérky Kateřiny Duškové proměňuje v dílo, které rezonuje s mladým publikem, oživuje staré téma a staví jej do nového světla. Režisérka Kateřina Dušková a dramaturg Jiří Janků zvolili civilní překlad Jiřího Joska, který dokonale ladí s jejich inscenační vizí. Potemnělá, apokalypticky působící scéna Hynka Dřízhala akcentuje naprostou nekontrolovatelnost doby, ve které se ocitáme, Darek Král výsledný dojem umocnil syrovou hudbou kombinovanou s živými výstupy. Stejně zdařilé jsou i nadčasové kostýmy Agnieszky Páté-Oldak, které neokázalým způsobem vystihují vnitřní podstatu postav. Milenci, ztvárnění Danielem Tomanem a Evou Goldmannovou, nejsou pouhými herci. Jsou živými představiteli mladé generace, která se vzpírá zastaralým normám a autoritám svých rodičů, a otevírají tak diskuzi o generačním konfliktu a touze po individualismu. Jejich láska je formou revolty proti společenským dogmatům a rigidním strukturám. Dušková nemilosrdně nastolila divákovi téma izolace a opuštěnosti mladé generace, která reaguje iracionálně na jakékoli záchvěvy emocí a vidí v nich východisko ze své samoty.

Eva Goldmannová a **Daniel Toman** ztvárňují své role s naprostou autenticitou a věrohodností. Jsou ztělesněním čistoty, křehkosti a osamocení. Julie je vydána napospas psychopatickému otci v děsivě věrohodném podání **Martina Polácha** a manipulativní matce **Janě Stránské**, která vedle skvělého herectví předvedla i výborný pěvecký výkon. Dvojice Kapuletových odkazuje na dnešní rodiny zbohatlíků, kde neexistují opravdové rodinné vazby a morální hodnoty ztratily svůj význam.

Dlouhodobá frustrace a deprivace mladých vygraduje v okamžiku, kdy Julie potká stejně vykořeněného Romea. Jejich téměř sourozenská podoba ještě více podtrhuje osudovou spřízněnost. Vzájemný osud je zpečetěn a dvě ztracené duše se vydávají na cestu, která nevyhnutelně končí zkázou.

Režisérka na scénu dále přivádí živou partu výrostků a dětí z lepší společnosti, kteří se nekontrolovaně bijí tyčemi, pátkami a teleskopickými obuškami. Jejich vůdkyní je působivá **Sára Lutovská** v roli Chóru, který je v inscenaci nositelem smrti a určitým zcizujícím prvkem. **Martin Stránský** v roli otce Lorenza ztvárňuje obhájce tradičních hodnot v tom nejlepším smyslu slova. Díky jemným nuancím vytváří postavu, která je autenticky živoucí a jež čelí výzvě přizpůsobit se moderní době, přičemž naráží na své vlastní limity. Stejně propracovaný je i výkon srdečné i pragmatické Chůvy **Jany Hejret Vojtkové**. Tybald **Tomáše Váhaly** nahání strach a vzbuzuje nepříjemně přítomný pocit zákeřnosti. **Stavros Pozidis** v roli Mercucia zaujal nejen brilantní interpretací monologu o Královně Mab. **Jakub Kabeš** v roli sluhy Petra přinesl do emočně náročné představení půvabně komickou lehkost.

Inscenace ubíhá v akčním tempu, nikdy není nudná či strnulá, naopak v druhé polovině Dušková vyhrocuje beznadějnost celé situace a nechává vše dospět k neodvratnému konci. V závěru se jako duchové – sudíci objevují mrtví na vyvýšené scéně, aby se stali němými svědky a oběťmi ničivé zášti mezi rodem Kapuletů a Monteků. Liberecké zpracování je nezvratným důkazem, že i po více než čtyřech stoletích zůstává Shakespeare aktuální a inspirativní.

dfxš

ROMEO A JULIE
FOTO: PETR NEUBERT

SNĚHOVÁ KRÁLOVNA
FOTO: DANIEL DANČEVSKÝ

KONCERT HVĚZD METROPOLITNÍ OPERY

15. března 2025

Opera Andrea Chénier je nejúspěšnějším a pravděpodobně nejlepším dílem představitele ryziho italského verismu **Umberta Giordana**. Obecnost divadla jej mělo možnost vidět v premiéře před 13 lety. Já jsem tuto operu koncertní verzi tohoto jedinečného díla. Nejedná se v tomto případě však o pouhé „highlights“, ale budeme hrát ucelené větší scény, jejichž výběr zároveň respektuje základní dějový rámec. Obsazení je zredukováno na tři hlavní postavy, tedy básníka **Maddalenu de Coigny** a revolučním virem k moci katapultovaného sluha **Gérarda**.

K provedení v Šaldově divadle se nám k mé velké radosti podařilo získat doslova hvězdné obsazení – v hlavních rolích se představí sólisté mimo jiné Metropolitní opery v New Yorku: mexický tenorista **Luis Chapa** a německá sopranistka **Maida Hundeling**. Nebude chybět ani našemu publiku dobře známý **Jiří Rajniš ml.**, jehož znělý a tvárný baryton pravidelně slyšávají diváci také v milánské La Scale, kde měla tato opera v roce 1896 premiéru.

První polovina koncertu bude věnována **Josephu Haydnovi** a jeho **Vojenské symfonii**, která svým využitím bicích nástrojů bude pro ten večer jakousi předzvěstí revoluční nálady opery **Andrea Chénier**.

Hudební úprava a nastudování: Zbyněk Müller
Maddalena de Coigny: Maida Hundeling
Andrea Chénier: Luis Chapa
Gérard: Jiří Rajniš ml.
Orchestr DFXŠ

Letní scéna DFXŠ
 Jítravský Dvorec
 24.–29. 6. 2025

JÍTRAVSKÝ
 DVOREC

www.evstupenka.cz | www.saldovo-divadlo.cz/program

